

به یاد امامی که شفا در خاک اوست + اعمال روز سوم شعبان

روز سوم شعبان روز میلاد با سعادت سرور جوانان اهل بهشت، حضرت اباعبدالله الحسین(ع) است؛ روز میلاد یکی از ۵ تن آل عبا و امامی که شفا در خاک اوست.

روز سوم شعبان روز میلاد با سعادت سرور جوانان اهل بهشت، حضرت اباعبدالله الحسین(ع) است؛ روز میلاد یکی از ۵ تن آل عبا و امامی که شفا در خاک اوست.

به یاد امامی که شفا در خاک اوست + اعمال روز سوم شعبانیه گزارش ایکن، روز سوم شعبان المعظم روز میلاد با سعادت امام حسن(ع) و روز بسیار مبارکی است؛ شیخ طوسی در کتاب «مصباح» فرموده است: در این روز حضرت حسین بن علی(ع) متولد شد و در توقیع(دست نوشت) شریف حضرت امام حسن عسکری(ع) به قاسم بن علاء همدانی، وکیل آن حضرت آمده است که: مولایمان امام حسین(ع) در روز پنجشنبه سوم شعبان متولد شد، پس آن روز را روزه بگیر و این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلَالِهِ وَوَلَادَتِهِ، بَكْتُهُ السَّمَاءُ وَمَنْ فِيهَا، وَالْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا، وَلَمَّا يَطَأُ لَابَتَيْهَا، قَيْلِ الْعَبْرَةِ، وَسَيِّدِ الْأُسْرَةِ، الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكُرَّةِ، الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ أَنْ الْأَيْمَةَ مِنْ نَسْلِهِ، وَالشِّيفَاءِ فِي ثُرَيْبَتِهِ، وَالْقَوْرَ مَعَهُ فِي أُوبْتِهِ، وَالْأَوْصِيَاءِ مِنْ عَيْتَرَتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَعَيْبَتِهِ، حَتَّى يُدْرِكُوا الْأَوْتَارَ، وَيَتَأْرُوا النَّارَ، وَيَرْضُوا الْجَبَّارَ، وَيَكُونُوا خَيْرَ أَنْصَارٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ .

خدایا، از تو می خواهم به حق مولود در این روز که به شهادتش وعده داده شد پیش از برخاستن صدایش و قبل از ولادتش، آسمان و هرکه در آن است، زمین و هر که بر آن است بر او گریست در حالی که هنوز قدم در جهان نگذاشته بود، کشته اشک، سرور خاندان، مددیافته به یاری روز بازگشت، پاداش شهادتش اینکه امامان از نسل اویند و شفا در خاک اوست و پیروزی با اوست درگاه بازگشتش و جانشینان از خاندانش پس از قیام کننده شان و غیبت او تا انتقام گیرند و خون خواهی نمایند و حضرت جبار را خشنود سازند و بهترین یاران دین حق شوند، درود خدا بر ایشان همگام با رفت و آمد شب و روز.

اللَّهُمَّ قِيحَقِّهِمْ إِلَيْكَ أَتَوَسَّلُ وَأَسْأَلُ سُؤَالَ مُعْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسِيءٍ إِلَى نَفْسِهِ مِمَّا قَرِطَ فِي يَوْمِهِ وَأَمْسِيهِ ، يَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ إِلَى مَحَلِّ رَمْسِيهِ؛ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَيْتَرَتِهِ ، وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ ، وَبَوِّئْنَا مَعَهُ دَارَ الْكِرَامَةِ وَمَحَلَّ الْإِفَامَةِ .

خدایا! به حق آنان به تو توسل می جویم و از تو درخواست می کنم درخواست گنه کار معترف به گناه و بد کرده به خود با اموری که در امروز و دیروزش کوتاهی نموده، از تو تا هنگام رفتن در گورش پناه می خواهد؛ خدایا! بر محمد و خاندانش درود فرست و ما را در جمع او محشور کن و همراه وی در بهشت و جایگاه ابدی جای ده.

اللَّهُمَّ وَكَمَا أَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَأَكْرَمْنَا بِرِزْقَتِهِ ، وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُ وَسَابِقَتَهُ ، وَاجْعَلْنَا مِنْ مَنْ يُسَلِّمُ لَأَمْرِهِ ، وَيَكْتُرُ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ ، وَعَلَى جَمِيعِ أَوْصِيَاءِهِ وَأَهْلِ أَصْغِيَاءِهِ ، الْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَى عَشَرَ ، التَّجُومِ الرَّهْرِ ، وَالْحُجَّجِ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ .

خدایا! همچنان که ما را به شناسایی اش گرامی داشتی پس ما را به تقرب به آن حضرت گرامی دار و رفاقت و سابقه محبت با او را روزی ما فرما و ما را از کسانی قرار ده که فرمانش را تسلیم می شوند و به هنگام بردن نامش صلوات زیاد بر او می فرستند و هم بر همه جانشینان و خاندان برگزیده اش، آن یاری شدگان از سوی تو به عدد دوازده، آنان که ستارگان درخشانند و حجت های الهی بر تمام بشر،

اللَّهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ ، وَأُنْجِحْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ ، كَمَا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ ، وَعَادَ فُطْرُسُ يَمَهْدِيهِ ، فَتَحْنُ عَائِدُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ ثُرْبَتَهُ وَتَنْتَظِرُ أُوبْتَهُ ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ .

خدایا! ببخش بر ما در این روز بهترین بخشش را و برآور برای ما هر خواسته ای را، چنان که حسین را به محمد جدش بخشیدی و فطرس به گهواره اش پناهنده شد و ما پناهنده به مزار اویم پس از شهادتش، بر تربتش حاضر می شویم و بازگشتش را انتظار می کشیم، آمین ای پروردگار جهانیان.

بعد از این دعا، می خوانی دعای امام حسین(علیه السلام) را و این آخرین دعای آن حضرت است در روزی که دشمنانش فزونی گرفتند، یعنی روز عاشورا:

اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالَى الْمَكَانِ ، عَظِيمُ الْجَبَرُوتِ ، شَدِيدُ الْمِحَالِ ، غَنِيٌّ عَنِ الْخَلَائِقِ ، عَرِيضُ الْكِبْرِيَاءِ ، قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ ، قَرِيبٌ الرَّحْمَةِ ، صَادِقُ الْوَعْدِ ، سَابِغُ التَّعْمَةِ ، حَسَنُ الْبَلَاءِ ، قَرِيبٌ إِذَا دُعِيَ ، مُجِيبٌ يَمَا خَلَقْتَ ، قَابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ ، قَادِرٌ عَلَى مَا أَرَدْتَ ، وَمُدْرِكٌ مَا طَلَبْتَ ، وَشَكُورٌ إِذَا شُكِرْتَ ، وَذَكُورٌ إِذَا ذُكِرْتَ ، أَدْعُوكَ مُحْتَاجًا ، وَأَرْعَبُ إِلَيْكَ فَقِيرًا ، وَأَفْرَعُ إِلَيْكَ خَائِفًا ، وَأَبْئِي إِلَيْكَ مَكْرُوبًا ، وَأَسْتَعِينُ بِكَ ضَعِيفًا ، وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ كَافِيًا ، أَحْكَمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ ، قَائِلُهُمْ عَرُونَا وَخَدَعُونَا وَخَدَلُونَا وَعَدَرُونَا وَوَقَتَلُونَا ، وَتَحْنُ عَيْرَةُ نَبِيِّكَ وَوَلَدُ حَبِيبِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي اصْطَفَيْتَهُ بِالرَّسَالَةِ وَأَتَمَمْتَهُ عَلَى وَحْيِكَ ، فَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا قَرَجًا وَمَخْرَجًا يَرْحَمُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

خدایا تو بلندمرتبه و بزرگ جبروتی و در عذاب بس سختگیری، از آفریدگان بی نیازی، کبریایی ات فراگیر است، بر هرچه

می خواهی توانایی، رحمتت به بندگان نزدیک است، وعده ات راست، نعمتت کامل و آزمونت نیکوست، هنگامی که خوانده شوی بسیار نزدیکی، به آنچه آفریدی احاطه داری، برای آن که توبه کند پذیرای توبه ای، بر هرچه اراده کنی توانایی و آنچه را بجویی به دست آوری، هرگاه سپاس شوی، سپاس پذیری و هرگاه یاد شوی یاد کنی، از سر نیاز تو را می خوانم و با احتیاج به سوی تو میل می کنم و بیمناک به جانب تو پناه می آورم و غمگین به درگاهت گریه می کنم و در کمال ناتوانی از تو کمک می خواهم و برای کفایت امورم بر تو توکل می نمایم، بین ما و بین قوم ما [به حق] داوری کن که آنان ما را فریفتند و به ما نیرنگ زدند و از یاری ما دست کشیدند و با ما بی وفایی نمودند و ما را کشتند و حال آنکه ما عترت پیامبر تو و فرزند محبوب تو، محمد بن عبدالله هستیم، آن که او را به رسالت برگزیدی و بر وحی خود امین قرار دادی، در کار ما گشایش و راه رهایی از مشکل قرار ده، به مهتر ای مهربان ترین مهربانان.

ابن عیاش گفت: از حسین بن علی بن سفیان بزوفری شنیدم که می گفت: امام صادق(ع) این دعا را، در این روز می خواند و نیز فرمود این دعا از دعاهای روز سوم شعبان است که روز ولادت امام حسین(ع) است.

خبرگزاری ایکننا